

o. s. v. Det er min Opfattelse, at vi skal imødekomme de færøske Fiskeres Anmodning i videst mulig Udstrækning, ligesom vi naturligvis ogsaa skal imødekomme andre danske Fiskeres Anmodning om at maatte deltage i det Storfiskeri, der eventuelt kan blive Tale om deroppe; men vi har ment, at vi først maatte spørge de grønlandske Landsraad om deres Mening om den Sag. Nu sagde det ærede 5te tingvalgte Medlem ganske vist, at man vel kunde formode, at Grønlænderne vilde stille sig paa samme Maade, som Folk i Almindelighed stiller sig, at de egentlig ikke satte nogen særlig Pris paa, at fremmede kom og opererede paa deres Territorium eller i Nærheden deraf, og at man som Følge deraf vilde kunne vente et Afslag fra de grønlandske Landsraad. Jeg deler imidlertid ikke denne Opfattelse. Jeg kan i hvert Fald ganske afgjort sige, at vi i den grønlandske Handels Styrelse vil lægge Vægt paa at faa Grønlænderne til at forstaa, at der her er Tale om en Imødekommenhed overfor Interesser, der ikke kan komme til at kollidere med Grønlændernes virkelige Interesser. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det drejer sig om Storfiskeriet ude paa det egentlige internationale Havomraade, ikke om Fiskeri inde i de grønlandske Fjorde, paa de Pladser, hvor Grønlænderne i Øjeblikket fortrinsvis er henvist til at fiske; men selv om der kun er Tale om Fiskeri ude paa aabent Hav, paa det internationale Territorium, er det indlysende, at det vil være til overmaade stor Hjælp for de danske Fiskere, som kommer derop, at de har en særlig Adgang til Landet, at de kan faa anvist Havn, Oplagringsplads og Reparationsplads. Det er det, der efter min Mening bør kunne anvises dem. Jeg mener ikke, at de grønlandske Landsraad kan have nogen Grund til at stille sig afvisende overfor dette, og vi vil paa det bedste og varmeste anbefale de grønlandske Landsraad at give deres Tilslutning til, at saadan Plads bliver anvist danske Fiskere, som ønsker at deltage i Storfiskeriet ud for Vestgrønlands Kyster.

Lovforslaget indeholder heller ikke nogen som helst Bestemmelse, der hindrer Ministeriet og den grønlandske Styrelse i at stille sig velvilligt i denne Henseende. I § 2 er det bestemt, at Ret til at drive Fangst, Fiskeri og Jagt i grønlandske Farvande udelukkende er forbeholdt indfødte Grønlændere og andre i Grønland bosatte Underaatter samt dem, som Indenrigsministeren meddeler særlig Tilladelse dertil efter de hidtil gældende Regler. Det har altid været saa-

ledes, at naar Ekspeditioner fik den danske Stats Tilladelse til at operere paa eller ved Grønland, fulgte der sammen med Tilladelsen til de videnskabelige Undersøgelser Tilladelse til paa sædvanlig Maade ligesom den indfødte Befolkning at drive Fiskeri, Fangst og Jagt paa Grønlands Omraade. Det er ganske naturligt, at en saadan Tilladelse er blevet givet, for i mange Tilfælde var Ekspeditionsmedlemmernes Liv afhængigt af, at de overhovedet kunde deltage i Jagten og Fiskeriet; ellers var de ofte slet ikke i Stand til at opretholde Livet. Der staar altsaa, at dem, som Indenrigsministeren særlig vil give en saadan Tilladelse, kan vi give denne Tilladelse efter de hidtil gældende Regler; og disse Regler er ikke anderledes, end at det staar i Indenrigsministerens Magt at tillade danske Fiskere, hvad enten der er Tale om vestjydske Fiskere eller om færøske, at faa Støttestruer paa de grønlandske Kyster. Det er, som jeg allerede har sagt, min Hensigt i videst muligt Omfang at imødekomme Anmodninger, der velbegrundede indsendes til Indenrigsministeriet om at faa den Hjælp, der er fornøden for med Held at kunne deltage i det Fiskeri ud for det sydlige Grønlands Vestkyst, som man ventet sig saa meget af.

Jeg haaber hermed at have besvaret de gjorte Henstillinger paa fyldestgørende Maade. Det skulde glæde mig, om alle her var besjælede af den samme Opfattelse, at vi i videst muligt Omfang skal imødekomme de Danske, som ønsker at faa Hjælp til at etablere Fiskeri ved Grønlands Kyster, alt dog under fornøden Hensyntagen til den grønlandske Befolkning, hvis berettigede Interesser vi efter min Mening ikke maa krænke ved at give vestjydske Fiskere eller andre danske Fiskere Adgang til at have deroppe og anden fornøden Hjælp til at deltage i Fiskeriet. Man maa ikke glemme, at Grønlænderne naturligvis ligesom alle andre har Interesse i, at deres eget Fiskeomraade ikke bliver gaaet for nær, for at de ikke efterhaanden skal se sig stillet saaledes, at de ikke kan udøve deres Næring paa en saadan Maade, at de kan have deres Livsophold derved paa tilfredsstillende Maade. Der er saa meget mere Grund til at stille sig paa det Standpunkt, som Forholdene i Grønland i de senere Aar har udviklet sig derhen, at det gamle nationale Erhverv, Fangererhvervet, mere og mere skydes i Baggrunden, fordi der ikke er Sødyr nok at fange, og at man som Følge deraf mere og mere gaar over til at søge sin Næring ved